

REGIMENTUL 15 INFANTERIE

100 DE ANI DE LA EROICELE LUPTE DE LA MĂRĂȘTI-MĂRĂȘEȘTI-OITUZ

Regimentul 15 Infanterie a fost o unitate de nivel tactic, constituită în august 1916 prin mobilizarea unităților și subunităților existente la pace aparținând Regimentului 15 Războieni.

Regimentul a făcut parte din organica Brigăzii 13 Infanterie, fiind dislocat în garnizoana Piatra Neamț.

Regimentul a participat atât la acțiunile militare pe frontul românesc pe toată perioada Primului Război Mondial, cât și în perioada operațiilor militare pentru apărarea Marii Uniri.

Campania anului 1917

În campania anului 1917 Regimentul a participat la operațiile militare pentru apărarea Oituzului.

În vara anului 1917 ambele tabere aflate în luptă și-au propus scopuri ofensive. Comandamentul româno-rus preconiza o amplă operație ofensivă prin care să se încercuiască și să se nimicească principala grupare de forțe a inamicului. Puterile centrale au preconizat, la rândul lor, o manevră pe direcții exterioare, în nordul și sudul Moldovei, urmărind scoaterea României din război și pătrunderea în adâncimea regiunilor cerealiere din nordul Mării Negre ale Rusiei și Ucrainei. Punerea în aplicare a acestor proiecte a dat naștere marilor bătălii de la Mărăști, Mărășești și Oituz.

Divizia 7 Infanterie era dispusă la flancul drept al Corpului 4 armată, ocupând fâșia între Valea Doftanei și Valea Oituzului, unde realiza joncțiunea cu Corpul 24 armată rus. Dispozitivul realizat avea la dreapta Brigada 13 Infanterie cu ambele regimente 27 și 15 Infanterie, în prima linie, între pădurea Sărăcie până la dealul Bortiş. În rezerva brigăzii se afla Batalionul 3 al Regimentului 15 Infanterie.

La 26 iulie, după o puternică pregătire de foc, inamicul a declanșat ofensiva. În sectorul Brigăzii 13 Infanterie (Regimentele 27 și 15 Infanterie) valurile de atac au fost respinse. Atacul reușește însă la vecinul din stânga - Regimentul 16 Infanterie, vârful Pravila. Din această cauză Regimentul 15 Infanterie a fost nevoit să se retragă pe aliniamentul Pârâul Sărat – Groapa Popei – dealul Muncelu – dealul Cireșoaia.

În ziua de 28 iulie, Brigada 207 Honvezi a atacat întregul front al Brigăzii 13 Infanterie, sperând să cucerească dealul Cireșoaia și Coșna, de unde ar fi stăpânit cu foc Valea Trotușului și ar fi amenințat direct localitatea Târgu Ocna. Din acest moment, cele două înălțimi au devenit spațiul unei crâncene înclăștări între ostașii Regimentului 15 Infanterie care au înscris pagini de eroism legendar.

În 29 iulie Regimentul 15 Infanterie a opus o rezistență eroică pe dealul Cireșoaia, dar atacat puternic și supus unui intens bombardament de artilerie, s-a retras temporar în Valea Trotușului. În apărarea Cireșoaiei s-a distins Batalionul 1, din rândul căruia au căzut mulți ostași.

A doua zi, 30 iulie, inamicul a atacat din nou pozițiile regimentului și ale unităților vecine, reușind să pună stăpânire pe dealurile Cireșoaia, Măgura, Coșna. Trupele Brigăzii 13 Infanterie au fost silit să se retragă pe malul stâng al Trotușului. În după-amiaza zilei, comandantul Diviziei 7 Infanterie a decis executarea unui contraatac cu Brigada 13 Infanterie, întărită cu Regimentul 46 Infanterie, un Batalion de vânători de munte și susținut de Divizia 2 Infanterie rusă. Astfel, în cooperare cu celelalte unități, Regimentul 15 Infanterie a participat la atacul inițiat pentru recucerirea Dealului Măgura (zona localității Târgu Ocna). În urma acestui contraatac ofensiva inamică a fost oprită.

Prin atacul din ziua de 31 iulie Armata Română reușește să îndepărteze inamicul din Valea Trotușului.

În perioada 1-5 august în bătălia de la Oituz a intervenit o pauză operativă. În acest interval Regimentul 15 Infanterie a ocupat poziția gura defileului Slănic și dealul Măgura.

La 6 august, a 12-a zi a bătăliei Oituzului, ofensiva inamică a fost reluată, lovitura principală fiind dată între văile Slănic și Oituz, peste dealul Coșna spre Buhociu.

În ziua de 7 august 1917 ocupă următorul dispozitiv: Batalionul 1 de la poiana „La aur” până la cota 707, iar Batalionul 2 în continuare până la pârâul Slănic. Pe această poziție de apărare regimentul a luptat până la 26 august, respingând acțiunile locale ale inamicului.

Deși ofensiva inamicului a fost stopată, el deținea încă poziții importante, stăpânind vârfulire Cireșoia și Coșna, înălțimi ce dominau Valea Trotușului. Divizia 7 Infanterie a inițiat la 27 august un atac în colaborare cu aliatul rus, dar acesta nu a mai fost o surpriză pentru inamic. În vederea acestui atac și-a constituit un dispozitiv cu două batalioane în prima linie și cu un batalion în rezervă. Atacul nu a reușit datorită pozițiilor puternic fortificate ale inamicului. Timp de trei zile (27-29 august) ostașii regimentului au dat atac după atac, fără însă să-și poată îndeplini misiunile.

Cu aceste eforturi ofensive s-a încheiat practic operația de apărare de la Oituz. Trupele române au obținut o victorie importantă, inamicul nereușind să înainteze spre est și să facă joncțiunea cu trupele germane, care sperau să înainteze pe la sud de munți. Inamicul a realizat doar o pătrundere cu o dezvoltare frontală de 18-20 km și o adâncime de 2-6 km. Valea Trotușului a rămas în stăpânirea trupelor române.

Cu deosebită stimă,

Lt.col. Sorin Ioan CIOBANU

Brigada 15 Mecanizată "Podu Înalt"